

Jumalan suurin luomus (2)

Kolossalaiskirje 1:9–20

9. Sentähden emme mekään...

Edellisissä jakeissa kerrotaan, että Paavali ja Timoteus olivat kuulleet Epafraalta kolossalaisien uskosta Kristuksessa Jeesuksessa, heidän taivaissa tallatetusta toivostaan ja rakkaudestaan Hengessä. Sentähden Paavali ja Timoteus rukoilivat.

9. Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä,
10. vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta *tuntemisessa*,
11. ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä, *ilolla*
12. *ilolla* kiittäen *Isää*, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa,
13. *häntä*, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät *rakkaan Poikansa* valtakuntaan.
14. *Hänessä (en)* meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen,
15. ja *hän* on näkymättömän *Jumalan kuva*, *esikoinen* ennen kaikkea luomakuntaa.
16. Sillä *hänessä (en)* *luotiin (pass. aor.) kaikki*, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, *kaikki on luotu (pass. perf.) hänen kauttansa (dia) ja häneen (eis)*,
17. ja *hän on (akt. prees.)* ennen kaikkia, ja *hänessä pysyy (akt. perf.) kaikki voimassa*.
18. Ja *hän on (akt. prees.)* ruumiin, se on: seurakunnan, *pää; hän*, joka on *(akt. prees.) alku, esikoinen kuolleista* nousseitten *herätettyjen* joukossa, että *hän olisi kaikessa ensimmäinen*.
19. Sillä *Jumala* näki hyväksi, että kaikki täyteys *hänessä* asuisi
20. ja että *hän (Jumala)*, tehden rauhan *hänen* ristinsä veren kautta, *hänen* kauttaan sovittaisi *itsensä* kanssa kaikki, *hänen* kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa.

Efesolaiskirje 1:15–23

15. Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,
16. en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani,
17. anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen *Jumala, kirkkauden Isä*, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen (*viestin, sanan*) hänen tuntemisessaan
18. ja valaisisi teidän sydämenne silmät, *että tietäisitte*, mikä on se toivo, johon *hän* on teidät kutsunut, kuinka suuri *hänen* perintönsä kirkkaus *hänen* pyhissään
19. ja mikä *hänen* voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme - sen *hänen* väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan,
20. jonka *hän* vaikutti Kristuksessa, kun *hän* herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaissa,
21. korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa.

22. Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle,
23. joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.